KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 4.9.2009
KOM(2009) 453 wersja ostateczna

2009/0124 (ACC)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania umowy o współpracy w zakresie nawigacji satelitarnej między Wspólnotą Europejską, jej państwami członkowskimi i Królestwem Norwegii

A) UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Podstawa i cele wniosku

Z przyczyn o charakterze technologicznym, geograficznym i finansowym Norwegia pełni ważną rolę w europejskim GNSS. Norwegia zapewnia technologię o decydującym znaczeniu dla programu Galileo, a na jej terytorium, na wyspie Svalbard i Antarktyce, znajdują się dwie najważniejsze instalacje naziemne, które przyczyniają się do prawidłowego funkcjonowania systemu. Celem tej umowy jest ustanowienie ogólnych zasad współpracy oraz praw i obowiązków Norwegii, głównie w takich obszarach o istotnym znaczeniu jak bezpieczeństwo, których nie obejmuje aktualny dorobek prawny dotyczący programu Galileo. Umowa była negocjowana w oparciu o wytyczne negocjacyjne przyjęte przez Radę dnia 8 czerwca 2005 r. Umowę parafowano dnia 17 lipca 2009 r.

Umowa zostanie uzupełniona wnioskowaną decyzją Wspólnego Komitetu EOG (dok. nr 25100, sprawa nr 25099) zmieniającej protokoły 31 i 37 do Porozumienia EOG, na mocy której Norwegia przyjmuje rozporządzenie Rady (WE) nr 1321/2004 z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi, rozporządzenie (WE) nr 1942/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1321/2004 w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi oraz rozporządzenie (WE) nr 683/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo). Artykuł 4 ust. 5 i art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia otwiera krajom trzecim możliwość zapewnienia dodatkowego finansowania europejskich programów GNSS zgodnie z warunkami, które zostaną określone w umowach na mocy art. 300 Traktatu.

Umowa ogranicza się do kwestii, które są niezbędne do zapewnienia ścisłej współpracy z Norwegią. Budowanie i zarządzanie programami Galileo i EGNOS, które mają zasięg wspólnotowy, uwydatnia potrzebę stosowania wspólnego podejścia i wspólnych metod pracy przez wszystkie państwa członkowskie UE i niektóre państwa spoza UE (Norwegię i Szwajcarię). Zasady dotyczące tych kwestii muszą zostać ustalone przez rządy i spójnie wprowadzone w życie na szczeblu europejskim Jako organ zarządzający programem, działający w imieniu Wspólnoty, właściciela systemu, Komisja musi zastosować wszystkie racjonalne środki w celu zapewnienia takiej spójności. W przeciwnym razie wzrosłoby ryzyko związane z bezpieczeństwem, zaś WE i jej państwa członkowskie byłyby w większym stopniu narażone na roszczenia w razie poważnych wypadków.

1.2. Kontekst ogólny

Norwegia jest naszym najbliższym partnerem spoza UE, współpracującym w

ramach programu Galileo od samego początku. Dzięki swojemu członkostwu w Europejskiej Agencji Kosmicznej i nieformalnemu paroletniemu udziałowi w strukturach zarządzania WE związanych z tym programem, kraj ten miał swój wkład polityczny, techniczny i finansowy na wszystkich etapach realizacji programu Galileo. Umowa będąca przedmiotem wniosku oraz równoległe, powiązane decyzje Wspólnego Komitetu EOG nadadzą formalnego i głębszego charakteru tej ścisłej integracji Norwegii w ramach europejskich programów GNSS. W przypadku braku takiej umowy udział Norwegii odbywałby się nadal w ramach wyznaczonych Porozumieniem EOG. Taka sytuacja powodowałaby niepewność co do charakteru współpracy w zakresie bezpieczeństwa, normalizacji, certyfikacji i widma radiowego. Ponadto umowa umożliwia WE z jednej strony ustalenie ogólnych zasad bezpiecznej współpracy, w tym klauzuli warunkowej, a z drugiej strony umowa zawiera zobowiązanie polityczne Norwegii dotyczące uznania przyszłej polityki WE, której celem będzie ochrona europejskiego GNSS.

1.3. Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Współpraca Norwegii w ramach programu Galileo zostanie uporządkowana w oparciu o dwa instrumenty uzupełniające: decyzję Wspólnego Komitetu EOG w sprawie objęcia dorobku prawnego dotyczącego programu Galileo, załączonego porozumienia mieszanego w sprawie patronatu nad współpracą, uwzględniającego zasady przyszłej współpracy oraz przepisy uzupełniające dotyczące bezpiecznej współpracy, normalizacji i certyfikacji.

1.4. Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Wniosek jest zgodny z polityką WE w zakresie integracji Norwegii w ramach programów wspólnotowych za pośrednictwem Porozumienia EOG. Ponadto jest zgodny z celami Komisji w zakresie wzmacniania aspektu wspólnotowego współpracy w obszarach polityki mających znaczenie dla nierozprzestrzeniania.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Przeprowadzono konsultacje ze specjalnym komitetem Rady, organami bezpieczeństwa państw członkowskich i Norwegii w ramach działań drugiej grupy roboczej Rady Bezpieczeństwa Galileo oraz wspólnych posiedzeń z władzami Norwegii, w obu przypadkach na etapie wytycznych negocjacyjnych i podczas negocjacji. Respondentami byli eksperci państw członkowskich UE w dziedzinie techniki, bezpieczeństwa i transportu, norweskie krajowe organy bezpieczeństwa, ministerstwa spraw zagranicznych, obrony i spraw wewnętrznych, Europejska Agencja Kosmiczna oraz krajowe agencje kosmiczne.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Wymienione zainteresowane strony poparły integrację Norwegii w ramach współpracy związanej z kwestiami dotyczącymi bezpieczeństwa, mającymi znaczenie dla programu Galileo oraz podkreśliły wagę włączenia do umowy kwestii takich, jak bezpieczeństwo infrastruktury naziemnej.

2.2. Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej, których dotyczy wniosek

Technologia kosmiczna/ infrastruktura naziemna, bezpieczeństwo/ bezpieczeństwo przemysłowe i rządowe, bezpieczeństwo informacji oraz prawo międzynarodowe / przywileje i immunitety

Zastosowana metodyka

Głównie spotkania

Główne organizacje/eksperci, z którymi przeprowadzono konsultacje

Ministerstwa i agencje kosmiczne państw członkowskich UE, sekretariat EOG, EAK, przemysł kosmiczny

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych opinii

Nie wspomniano o zaistnieniu potencjalnych poważnych zagrożeń, które miałyby nieodwracalne konsekwencje.

Panuje powszechna jednomyślność w odniesieniu do zasad współpracy przewidzianych w umowie oraz celu ścisłej integracji Norwegii w ramach programu, łącznie z prawami i powiązanymi obowiązkami. Profil bezpieczeństwa Norwegii nie wzbudza wątpliwości ekspertów.

Sposoby podawania opinii ekspertów do wiadomości publicznej

Wnioski ekspertów ds. bezpieczeństwa nie zostały podane do wiadomości publicznej.

2.3. Ocena skutków

Celem działania jest zapewnienie ścisłego zaangażowania Norwegii na etapach budowy i eksploatacji programów Galileo i EGNOS. Te dwie inicjatywy obejmują ważne elementy o charakterze przemysłowym, gospodarczym i strategicznym. Rozporządzenie (WE) nr 683/2008 zreformowało zarządzanie europejskimi programami GNSS, przez co przeniesiono punkt ciężkości z partnerstwa publiczno-prywatnego na programy zarządzane i systemy posiadane przez Wspólnotę. Taki rozwój sytuacji oraz zakres współpracy obejmujący kwestie związane z bezpieczeństwem wymagają formalnych środków regulacyjnych. W związku z tym, by osiągnąć ten cel, rozważono trzy warianty:

Pierwszy z nich zakładał włączenie Norwegii do programu przez utworzenie właściwego międzynarodowego organu współpracy (Międzynarodowa Rada

Galileo), w którego skład wchodziłyby wszystkie kraje trzecie zainteresowane udziałem w programie Galileo. Po długich rozmowach z Norwegią i innymi krajami trzecimi na temat takiego organu, zrezygnowano z tego wariantu. Norwegia uznała za niewłaściwe traktowanie jej na równi ze zacznie mniej zintegrowanymi krajami trzecimi spoza UE, które nie wspierały finansowo programu.

Drugi wariant polegał na zastosowaniu ram EOG, jako wyłącznego instrumentu do sformalizowania współpracy. Rozwiązanie zostało dokładnie przeanalizowane, łącznie z prawnymi możliwościami objęcia nim całego zakresu planowanej współpracy. Postanowiono na koniec, że ramy EOG będą najlepszym wariantem włączenia obecnego wspólnotowego dorobku prawnego dotyczącego programu Galileo. Obejmuje to komitety, przygotowywanie decyzji bez praw do głosowania, przepisy dotyczące własności, zamówień, wkładów finansowych itp. Ramy EOG uznano jednak za niewystarczające w pewnych sektorach, takich jak sektory związane z bezpieczeństwem, widmem radiowym i normalizacją. Ponadto z punktu widzenia WE niepraktyczne było wprowadzenie zasad i przepisów dotyczących warunków, które nie są obecne w dorobku prawnym dotyczącym programu Galileo.

Trzecim wariantem było połączenie decyzji Wspólnego Komitetu EOG oraz załączonego porozumienia mieszanego. Takie połączenie umożliwiło właściwe rozróżnienie między Norwegią i Islandią (członkowie EOG), wprowadzenie dodatkowych zobowiązań i obowiązków wobec Norwegii, zaostrzenie przepisów dotyczących bezpieczeństwa oraz zapewnienie zasad i koncepcji prowadzących do długoterminowej współpracy korzystnej dla obu stron.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Krótki opis proponowanych działań

Komisja zwraca się z wnioskiem do Rady o udzielenie zezwolenia na podpisanie i tymczasowe stosowanie umowy o współpracy dotyczącej nawigacji satelitarnej między Wspólnotą Europejska, jej państwami członkowskimi i Królestwem Norwegii. Tymczasowe stosowanie jest niezbędnym środkiem w celu przyśpieszenia wdrożenia umowy, ze względu na przepisy dotyczące w szczególności bezpieczeństwa infrastruktury naziemnej Galileo znajdującej się na terytorium Norwegii.

3.2. Podstawa prawna

Artykuł 133 i art. 170, w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

3.3. Zasada pomocniczości

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wniosek nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty.

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa

członkowskie z następujących względów.

Program Galileo, którego koszty szacuje się na kilka miliardów EUR, jest europejską inicjatywą, której finansowania w całości nie chce podjąć się żadne państwo. Treść umowy będącej przedmiotem wniosku nie może ograniczać się do jednego państwa lub grupy państw członkowskich, ale musi dotyczyć UE jako całości, a w przypadku niektórych aspektów (np. usług stacji naziemnych) ma nawet wpływ o zasięgu ogólnoświatowym.

Kilkanaście krajów europejskich, w tym Norwegia, posiada pewną wiedzę z zakresu przemysłu i techniki (łącznie z wiedzą na temat bezpieczeństwa) w sektorze kosmicznym, przy czym nie ma kraju, który byłby w stanie opanować całą tę wiedzę. Bez skoordynowanego wysiłku i wymiany informacji, wzrosłoby ryzyko związane z uzgadnianiem z Norwegią rozwiązań, które nie byłyby optymalne. Błędy w obszarze bezpieczeństwa mogłyby zagrażać bezpieczeństwu dostaw części kontrolowanych przy wywozie dla europejskiego GNSS, w szczególności ze Stanów Zjednoczonych. Spowodowałoby to wzrost kosztów programów.

Działanie Wspólnoty zapewni lepsze osiągnięcie celów wniosku z następujących względów.

Infrastruktura europejskiego GNSS jest rozmieszczana na całym świecie, więc jej bezpieczeństwo będzie w dużej mierze zależało od wprowadzenia spójnych środków ochrony przez wszystkie państwa członkowskie i kraje spoza UE, na których terenie znajduje się najważniejsza infrastruktura.

Rozmiar i złożoność europejskiego GNSS wymaga scentralizowanych i prostych struktur zarządzania oraz wyraźnych płaszczyzn porozumienia między stroną UE i krajami trzecimi. Rozległa sieć dwustronnych stosunków z Norwegią spowodowałaby wysokie ryzyko wystąpienia przypadków niewydolności, opóźnień i sprzeczności, które w projekcie przemysłowym szybko przekładają się na wyższe koszty pokrywane ze wspólnotowego budżetu. Ponadto państwa członkowskie podejmujące działania indywidualnie mogą mieć mniejsze szanse narzucenia zasad i uwarunkowań Norwegii, w porównaniu z tym, co można osiągnąć w przypadku współpracy.

Umowa ogranicza się do wspólnych zasad i zobowiązań dotyczących współpracy oraz do poszczególnych kwestii obejmujących infrastrukturę naziemną, która jest częścią GNSS stanowiącego własność Wspólnoty. Umowa opiera się na obecnych możliwościach państw członkowskich (np. związanych z kontrolą wywozu, wymianą danych szczególnie chronionych) w zakresie wdrażania większości przepisów tej umowy.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

3.4. Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

W umowie ustala się cele i zasady, ale zawiera ona również klauzulę dotyczącą

określania szczegółów działań w oddzielnych porozumieniach we współpracy z ekspertami z państw członkowskich i Norwegii.

Umowa jest tradycyjnym, powszechnie znanym instrumentem w stosunkach międzynarodowych, określonym przy udziale funkcjonujących obecnie grup roboczych ekspertów oraz zatwierdzanym w ramach istniejących struktur decyzyjnych. Nie ustanawia ona nowych struktur administracyjnych.

3.5. Wybór instrumentów

Umowa międzynarodowa jest jedynym instrumentem, który zapewnia spójność na szczeblu UE w stosunkach z Norwegią w zakresie nawigacji satelitarnej. Jednolitość w stosowaniu jest szczególnie ważna w przypadku kwestii związanych z bezpieczeństwem, które stanowią przeważającą część umowy. Jednocześnie umowa zapewnia elastyczność we wdrażaniu środków, w szczególności w obszarach normalizacji i certyfikacji, w przypadku których państwa członkowskie są głównymi podmiotami w organizacjach międzynarodowych. Traktat nie przewiduje innych realnych wariantów regulowania stosunków z krajem trzecim.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

5. INFORMACJE DODATKOWE

Wniosek zawiera klauzulę przeglądową.

B) WNIOSEK

Komisja zwraca się z wnioskiem do Rady, na podstawie (art. 133 i art. 170), w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, o udzielenie zezwolenia na podpisanie i tymczasowe stosowanie umowy o współpracy w zakresie nawigacji satelitarnej między Wspólnotą Europejską, jej państwami członkowskimi i Królestwem Norwegii.

2009/0124 (ACC)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania umowy o współpracy w zakresie nawigacji satelitarnej między Wspólnotą Europejską, jej państwami członkowskimi i Królestwem Norwegii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 i art. 170, w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji[1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komisja wynegocjowała umowę z Królestwem Norwegii.

(2) Umowa została parafowana dnia 17 lipca 2009 r.

(3) Zgodnie z art. 12 ust. 3 strony powinny stosować umowę tymczasowo do czasu jej wejścia w życie.

(4) Umowę należy podpisać w imieniu Wspólnoty i załączyć do niej decyzję o tymczasowym stosowaniu.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby upoważnionej do podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowy o współpracy w zakresie nawigacji satelitarnej między Wspólnotą Europejską, jej państwami członkowskimi i Królestwem Norwegii, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie.

Tekst umowy został załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Umowę stosuje się tymczasowo do momentu jej wejścia w życie. Stosowanie tymczasowe rozpoczyna się pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu, w którym strony

[1] Dz.U. , , s. .

powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu procedur niezbędnych to tego konkretnego celu. Data ta zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

**UMOWA O WSPÓŁPRACY
W ZAKRESIE NAWIGACJI SATELITARNEJ MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ, JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI I KRÓLESTWEM NORWEGII**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁAGRII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

umawiające się strony Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zwane dalej „państwami członkowskimi”, z jednej strony,

oraz

KRÓLESTWO NORWEGII, zwane dalej „Norwegią”, z drugiej strony,

wspólnie zwane dalej "Stronami",

UZNAJĄC ścisły udział Norwegii w programach Galileo i EGNOS od czasu realizacji fazy definiowania obu programów,

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ ewolucji w zakresie zarządzania, praw własności i finansowania europejskich programów GNSS, wynikającej z rozporządzenia Rady (WE) nr 1321/2004 z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi, zmian do tego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 683/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo),

MAJĄC NA UWADZE korzyści płynące ze równoważnego poziomu ochrony europejskiego GNSS i ich usług na terytoriach Stron,

UZNAJĄC zamiar przyjęcia i wprowadzenia przez Norwegię, w ramach jej jurysdykcji, środków zapewniających poziom bezpieczeństwa i ochrony równoważny z poziomem stosowanym w Unii Europejskiej,

UZNAJĄC obowiązki Stron wynikające z prawa międzynarodowego,

UZNAJĄC zainteresowanie Norwegii wszystkimi usługami Galileo, w tym usługami publicznymi o regulowanym dostępie,

UZNAJĄC umowę między Norwegią i Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych

PRAGNĄC formalnie ustanowić ścisłą współpracę obejmującą wszystkie aspekty europejskich programów GNSS,

MAJĄC NA UWADZE Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym jako właściwą podstawę prawną i instytucjonalną rozwijania współpracy miedzy Wspólnotą Europejska i Norwegią w zakresie nawigacji satelitarnej,

PRAGNĄC uzupełnić postanowienia zawarte w Porozumieniu EOG umową dwustronną dotyczącą nawigacji satelitarnej w sprawach mających szczególne znaczenie dla Norwegii, Wspólnoty i jej państw członkowskich,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Cel umowy

Głównym celem umowy jest dalsze zacieśnianie współpracy między Stronami poprzez uzupełnienie postanowień określonych w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym mających zastosowanie w nawigacji satelitarnej.

ARTYKUŁ 2

Definicje

Do celów niniejszej umowy:

„Europejski globalny system nawigacji satelitarnej (GNSS)" obejmuje system GALILEO oraz europejski system wspomagania satelitarnego (EGNOS).

„Usługa rozszerzona" oznacza regionalne mechanizmy, takie jak europejski system wspomagania satelitarnego (EGNOS). Mechanizmy te pozwalają użytkownikom GNSS na uzyskanie lepszych parametrów, na przykład zwiększonej dokładności, dostępności, poprawności i niezawodności usługi.

„GALILEO" oznacza niezależny, cywilny, europejski globalny system nawigacji satelitarnej i satelitarnego pomiaru czasu oferujący usługi GNSS, znajdujący się pod kontrolą cywilną, zaprojektowany i stworzony przez Wspólnotę i jej państwa członkowskie. Eksploatacja systemu GALILEO może zostać przekazana stronie prywatnej.

W ramach systemu GALILEO przewiduje się usługi powszechnie dostępne, komercyjne, związane z bezpieczeństwem życia, poszukiwawczo-ratownicze, obok bezpiecznych usług publicznych o regulowanym dostępie z ograniczoną dostępnością, których celem jest zaspokojenie potrzeb uprawnionych użytkowników sektora publicznego.

„Środek regulacyjny" oznacza przepis ustawowy, rozporządzenie, rozwiązanie polityczne, procedurę, decyzję lub podobne działanie administracyjne podjęte przez Stronę.

„Informacja niejawna" oznacza informację, w każdej postaci, wymagającą ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem, które mogłoby naruszyć w różnym stopniu podstawowe interesy, w tym również bezpieczeństwo narodowe, Stron lub poszczególnych państw członkowskich. Klauzula tajności takiej informacji jest wskazana za pomocą oznaczenia klauzuli tajności. Strony nadają takim informacjom klauzulę tajności zgodnie z właściwymi przepisami ustawowymi i rozporządzeniami oraz muszą je chronić przed utratą poufności, integralności i dostępności.

ARTYKUŁ 3

Zasady współpracy

(1) Strony zgadzają się stosować następujące zasady w odniesieniu do współpracy objętej niniejszą umową:

(a) Porozumienie EOG stanowi podstawę współpracy w zakresie nawigacji satelitarnej między Stronami;

(b) swoboda świadczenia usług nawigacji satelitarnej na terytoriach Stron;

(c) swobodne korzystanie ze wszystkich usług Galileo i EGNOS, w tym z usług publicznych o regulowanym dostępie, o ile spełnione są warunki korzystania z tych usług;

(d) ścisła współpraca w zakresie kwestii dotyczących bezpieczeństwa GNSS poprzez przyjęcie i wprowadzenie równoważnych środków bezpieczeństwa GNSS w UE i Norwegii;

(e) należyte poszanowanie międzynarodowych obowiązków Stron w odniesieniu do infrastruktury naziemnego europejskiego GNSS;

(2) Niniejsza umowa nie ma wpływu na struktury administracyjne ustanowione na mocy prawa Wspólnoty Europejskiej do celów działań w ramach programu GALILEO. Niniejsza umowa nie ma również wpływu na obowiązujące środki regulacyjne w ramach realizacji zobowiązań do nierozprzestrzeniania i przeprowadzania kontroli wywozu, kontroli niematerialnego transferu technologii, ani na krajowe środki bezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 4

Widmo radiowe

(1) Strony zgadzają się współpracować w kwestiach dotyczących widma radiowego w zakresie europejskich systemów nawigacji satelitarnej w Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym (ITU), uwzględniając „Protokół ustaleń w sprawie zarządzania przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny zgłoszeniami częstotliwości dla usług satelitarnych w zakresie radionawigacji satelitarnej systemu Galileo” podpisany w dniu 5 listopada 2004 r.

(2) W tym kontekście Strony chronią odpowiednie przydziały częstotliwości dla europejskich systemów nawigacji satelitarnej w celu zapewnienia dostępności usług tych systemów dla użytkowników.

(3) Ponadto strony uznają znaczenie ochrony widma radionawigacyjnego przed przerwami i zakłóceniami. W tym celu Strony identyfikują źródła zakłóceń oraz poszukują wzajemnie akceptowalnych rozwiązań w zakresie walki z takimi zakłóceniami.

(4) Żadne z postanowień niniejszej umowy nie może być interpretowane jako odstąpienie od obowiązujących przepisów Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, w tym przepisów ITU dotyczących łączności radiowej.

ARTYKUŁ 5

Infrastruktura naziemna europejskiego GNSS

(1) Norwegia podejmie wszelkie możliwe środki w celu ułatwienia rozmieszczania, utrzymania i wymiany infrastruktury naziemnej europejskiego GNSS („infrastruktura naziemna") na terytoriach podlegających jej jurysdykcji.

(2) Norwegia podejmie wszelkie możliwe środki w celu zapewnienia ochrony oraz ciągłego i niezakłóconego działania infrastruktury naziemnej rozmieszczonej na jej terytorium, w tym, w razie potrzeby, przez mobilizację swoich organów ścigania. Norwegia podejmie wszelkie możliwe środki w celu ochrony infrastruktury przed próbami zakłócania przez lokalne stacje radiowe, włamania do systemów komputerowych i podsłuchu.

(3) Stosunki umowne dotyczące infrastruktury naziemnej uzgodni między sobą WE i posiadacz praw własności. Władze Norwegii w pełni uznają specjalny status infrastruktury naziemnej i dokonują wcześniejszych uzgodnień z WE, na ile to możliwe, przed podjęciem wszelkich działań dotyczących infrastruktury naziemnej.

(4) Norwegia umożliwia ciągły i niczym nieograniczony dostęp do infrastruktury naziemnej wszystkim osobom wyznaczonym lub w inny sposób uprawnionym przez Wspólnotę Europejską. W tym celu Norwegia ustanowi punkt kontaktowy przyjmujący informacje na temat osób podróżujących do obiektów infrastruktury naziemnej oraz ułatwi tym osobom w inny praktyczny sposób przemieszczanie się i wykonywanie działań.

(5) Przewożone archiwa, wyposażenie infrastruktury naziemnej i dokumenty, niezależnie od ich postaci, posiadające urzędową pieczęć lub oznaczenie nie podlegają inspekcjom służb celnych lub policji.

(6) W przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa infrastruktury naziemnej lub jej działań, Norwegia i Komisja Europejska bezzwłocznie przekazują sobie informacje na temat zdarzenia oraz kroków, jakie należy podjąć w celu rozwiązania zaistniałej sytuacji. Komisja Europejska może wyznaczyć inną zaufaną jednostkę jako punkt kontaktowy z Norwegią w celu uzyskiwania takich informacji.

(7) Strony ustanowią bardziej szczegółowe procedury w odniesieniu do kwestii będących przedmiotem powyższych ustępów 1-6 w oddzielnej umowie. Takie procedury powinny obejmować między innymi wyjaśnienia dotyczące kontroli, obowiązków punktów kontaktowych, wymogów dla kurierów oraz środków przeciwdziałania próbom lokalnych zakłóceń częstotliwości radiowych i wszelkim nieprzyjaznym działaniom.

ARTYKUŁ 6

Bezpieczeństwo

(1) Strony są przekonane o potrzebie ochrony globalnego systemu nawigacji satelitarnej przed zagrożeniami, takimi jak nadużycia, zakłócenia, przerwanie funkcjonowania i wrogie działania. W rezultacie Strony podejmą wszelkie możliwe kroki, w tym, w razie potrzeby, w formie oddzielnych umów, w celu zapewnienia ciągłości, ochrony i bezpieczeństwa usług nawigacji satelitarnej oraz odpowiedniej infrastruktury i najważniejszych zasobów na swoich terytoriach.
Komisja Europejska zamierza opracować środki w celu ochrony, kontroli i zarządzania szczególnie chronionymi zasobami, informacjami i technologiami europejskich programów GNSS, w ramach przeciwdziałania takim zagrożeniom i niepożądanemu rozprzestrzenianiu.

(2) W tym kontekście Norwegia potwierdza swój zamiar przyjęcia i wdrożenia w stosownym czasie, w ramach swojej jurysdykcji, środków zapewniających poziom bezpieczeństwa i ochrony równoważny z poziomem stosowanym w Unii Europejskiej.

Uznając to Strony podejmą działania w zakresie kwestii dotyczących bezpieczeństwa GNSS, łącznie z ustanowieniem we właściwych komitetach struktury zarządzania europejskim GNSS. Należy określić praktyczne ustalenia i procedury w ramach regulaminów właściwych komitetów, uwzględniając również ramy Porozumienia EOG.

(3) W przypadku, gdy nie jest możliwe osiągnięcie takiego równoważnego poziomu bezpieczeństwa i ochrony, Strony przeprowadzają konsultacje w celu rozwiązania zaistniałej sytuacji. W razie potrzeby zakres współpracy w tym sektorze może zostać odpowiednio dostosowany.

ARTYKUŁ 7

Wymiana informacji niejawnych

(1) Wymiana i ochrona informacji niejawnych UE odbywa się zgodnie z „Umową między Norwegią a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa stosowanych podczas wymiany informacji niejawnych” (zwaną dalej „umową o bezpieczeństwie”) oraz ustaleniami wykonawczymi do umowy o bezpieczeństwie.

(2) Na temat systemu Galileo Norwegia może wymieniać informacje niejawne posiadające krajowe oznaczenie klauzuli tajności z tymi państwami członkowskimi UE, z którymi zawarła w tej sprawie dwustronną umowę.

(3) Strony podejmują starania w celu ustanowienia kompleksowych i spójnych ram prawnych umożliwiających wymianę informacji niejawnych dotyczących systemu Galileo między wszystkimi Stronami niniejszego porozumienia.

ARTYKUŁ 8

Kontrola wywozu

(1) W celu zapewnienia stosowania przez Strony jednolitej polityki kontroli wywozu i nierozprzestrzeniania w odniesieniu do Galileo, Norwegia potwierdza swój zamiar przyjęcia i wdrożenia w stosownym czasie, w ramach swojej jurysdykcji, środków zapewniających poziom kontroli wywozu i nierozprzestrzeniania danych i elementów technologii Galileo równoważny stosowanemu we Wspólnocie i jej państwach członkowskich.

(2) W przypadku braku możliwości osiągnięcia takiego równoważnego poziomu kontroli wywozu i nierozprzestrzeniania, Strony przeprowadzają konsultacje w celu rozwiązania zaistniałej sytuacji. W razie potrzeby zakres współpracy w tym sektorze może zostać odpowiednio dostosowany.

ARTYKUŁ 9

Usługa publiczna o regulowanym dostępie

Norwegia wyraziła swoje zainteresowanie usługą publiczną o regulowanym dostępie w systemie Galileo, uważając ją za istotny element jej udziału w europejskich programach GNSS. Strony zgadzają się podjąć działania w tej kwestii po określeniu polityki i ustaleń operacyjnych regulujących dostęp do usługi publicznej o regulowanym dostępie.

ARTYKUŁ 10

Współpraca międzynarodowa

(1) Strony uznają znaczenie działań koordynacyjnych na międzynarodowych forach normalizacyjnych i certyfikacyjnych dotyczących globalnych usług nawigacji satelitarnej. Strony w szczególności będą wspólnie przyczyniać się do opracowywania standardów GALILEO i wspierać ich stosowanie na całym świecie, kładąc nacisk na interoperacyjność z innymi GNSS.

(2) W związku z powyższym, w celu wspierania i realizacji celów niniejszej umowy, Strony stosownie do potrzeb współpracują w zakresie zaistniałych kwestii związanych z GNSS, w szczególności na forum Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, Międzynarodowej Organizacji Morskiej oraz Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego.

ARTYKUŁ 11

Konsultacje i rozstrzyganie sporów

Na żądanie jednej ze Stron, Strony niezwłocznie porozumiewają się w sprawie wszelkich wątpliwości związanych z interpretacją lub stosowaniem niniejszej umowy. Wszelkie spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej umowy rozstrzygane są na drodze konsultacji miedzy Stronami.

ARTYKUŁ 12

Wejście w życie i rozwiązanie umowy

(1) Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym Strony powiadomiły o zakończeniu procedur niezbędnych do tego

celu. Powiadomienia kierowane są do Rady Unii Europejskiej, depozytariusza niniejszej umowy.

(2) Wygaśnięcie lub rozwiązanie niniejszej umowy nie ma wpływu na ważność ani na okres obowiązywania jakichkolwiek ustaleń dokonanych w jej ramach, ani na poszczególne prawa i obowiązki powstałe w obszarze praw własności intelektualnej.

(3) Zmiany niniejszej umowy możliwe są w drodze wzajemnego porozumienia Stron w formie pisemnej. Wszelkie zmiany wchodzą w życie pierwszego dnia po dacie przesłania ostatniej noty dyplomatycznej, w której informuje się pozostałe Strony o zakończeniu procedur wewnętrznych niezbędnych do wejścia zmian w życie.

(4) Niezależnie od ust. 1 Strony zgadzają się tymczasowo stosować niniejszą umowę od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnego powiadomienia o zakończeniu procedur niezbędnych do tego celu.

(5) Każda ze Stron może rozwiązać niniejszą umowę przekazując pozostałym Stronom wypowiedzenie w formie pisemnej, którego okres wynosi sześć miesięcy.

Niniejsza umowa zostaje sporządzona w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, holenderskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i norweskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.